Bezpłatnie

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Nr. 10. | W Krakowie 1. kwietnia 1916. | Rocznik I.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“ Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie pojawiają się w miarę potrzeby. Wysyłka odbywa się bezpłatnie. Instytucye, korporacye oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“

za ustnem lub pisemnem zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1. p., Tel. Nr. 2318.

— Bez odpowiedzialności. —

Ograniczenia obrotu.

Uregulowanie obrotu korą dębową i sosnową.

Rozporządzeniem ministeryalnem z 24. marca 1916 (Dz. p. p. 79) zniesiono dla właścicieli lasów oraz mających prawo wyrębu wszelkie ograniczenia sprzedaży kory. Skupowanie kory oraz garbnika (Lohe) celem odsprzedaży dozwolone jest tylko osobom, które handlem tym zajmowały się zawodowo już w r. 1915. Handlarze kory i garbnika mogą zapasy swoje sprzedawać przed zaoferowaniem ich Centrali dla skór w Wiedniu, tylko firmom przez Centralę uprawnionym.

Fabrykantom skór nie jest dozwolone kupowanie i sprowadzanie kory lub garbnika.

Począwszy od 15. maja 1916 obowiązany jest każdy właściciel zapasów kory dębowej i sosnowej oraz garbnika oferować dnia 15. każdego miesiąca na sprzedaż Centrali dla skór surowych i wyprawionych w Wiedniu te niesprzedane zapasy, które w ciągu ubiegłego miesiąca wyprodukował lub nabył. Wyłączoną od tego obowiązku jest kora i garbnik, będący w posiadaniu państwa.

Wcześniejsze umowy dostawy nie zwalniają od obowiązku oferowania towaru. Odnośne formularze są do nabycia w Centrali dla skór.

Oferować należy towar po cenach maksymalnych.

Jeżeli po upływie 21 dni od dnia oferowania nie nadchodzi z Centrali oświadczenie przyjęcia, może oferujący towarem swobodnie rozporządzać. W razie przyjęcia ma oferujący wysłać towar wedle zarządzeń Centrali.

Fabrykanci skór mają dnia 15. maja 1916 przesłać Centrali, na dostarczonych przez nią formularzach, wykaz uskutecznionych aż do tego czasu zakupów kory i garbnika, oraz w inny sposób nabytych ilości tych artykułów. Podobny wykaz wysyłać należy 15. każdego miesiąca. Fabrykanci mają nabytą korę i garbnik oferować Centrali na sprzedaż, a to przed 15. każdego miesiąca.

W rozporządzeniu tem przewidziane jest zezwolenie na wyjątki z pod ustanowionych przepisów.

Przesyłki kory dębowej i sosnowej oraz garbnika przyjmować będą koleje tylko wtedy, jeśli do listów przewozowych dołączone będą poświadczenia transportowe wystawione przez Ministerstwo wojny lub obrony krajowej. Prośby o potwierdzenie poświadczeń przesyłać należy na ręce Centrali dla skór w Wiedniu. Dla przesyłek zarządu wojskowego, jakoteż dla przesyłek z zagranicy celnej i z Węgier poświadczenia transportowe nie są wymagane. Każdy fabrykant skór ma przed 8. kwietnia b. r. podać Centrali roczne zapotrzebowanie kory i garbnika. Fabrykanci, zamierzający pokryć swe zapotrzebowanie całkowicie lub częściowo przez Centralę, winni złożyć obowiązujące oświadczenia.

Rozporządzenie obecne nie narusza przepisów z 5. lutego 1916, dotyczących obowiązku tygodniowego zgłaszania garbników pod adresem: Ledermeldestelle im k. u. k. Kriegsministerium, Wien III. Vordere Zollamtstrasse 3.

Uregulowanie obrotu żołędziankami (Knoppern).

Po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 24. marca 1916 (Dz. p. p. 80) wolno nabywać żołędzianki (Knoppern) fabrykantom skór tylko przez Centralę dla skór w Wiedniu, handlarzom tylko przez zakupicieli; handlarze zaś mogą je sprzedawać firmom uprawnionym do kupowania przez Centralę.

Z wyjątkiem fabrykantów skór zmuszonym jest każdy właściciel zapasów żołędzianek, począwszy od 15. września 1916 oferować na sprzedaż Centrali najpóźniej do 15. każdego miesiąca te zapasy, które w ciągu miesiąca zakupił lub sprowadził. Fabrykanci skór, którzy zamierzają zapasy swe sprzedać, mają je w pierwszym rzędzie oferować do zakupna Centrali. Są oni obowiązani przed 1. sierpnia b. r. podać Centrali swoje roczne zapotrzebowanie.

Przewóz żołędzianek kolejami dozwolonym jest tylko za okazaniem poświadczenia transportowego.

Ustanowienie cen maksymalnych dla garbników.

Rozporządzeniem ministeryalnem z 24. marca 1916 Dz. p. p. Nr. 81. zmienione zostały ustanowione we wrześniu 1915 ceny maksymalne dla kory sosnowej, dębowej, żołędzianek (Knoppern) oraz garbników. Nowe ceny maksymalne odnoszą się też do wcześniejszych zobowiązań dostawy, o ile one nie zostały uskutecznione przed dniem wejścia w życie obecnego rozporządzenia. W cenach uwzględnione są koszta załadowania i odstawienia do garbarni (Lohwerke).

Koszta opakowania wstawić należy w rachunek, licząc za beczki (które nie będą odesłane fabryce) po 30 K. za sztukę. — Za użycie beczki liczyć może fabryka najwyżej 5 K. — Przy sprzedażach z dłuższym terminem nie mogą odsetki wynosić więcej, jak 2% ponad stopę procentową banku austro-węg.

Ceny maksymalne ustalone zostały w następującej wysokości:

Kora sosnowa w rulonach 24 K., łamana lub tłoczona 28 K., mielona 30 K.; kora dębowa w wiązkach 30 K., krajana 32 K., mielona 34 K.; żołędzianki pierwszej jakości 45 K., drugiej 32 K., trzeciej 23 K.; ekstrakt dębowy 4.80 K.; ekstrakt kasztanowy 4.80 K.; ekstrakt sosnowy 5.25 K.

Sprowadzanie tłuszczu wieprzowego, słoniny oraz wieprzowiny z krajów korony węgierskiej.

Wedle rozporządzenia ministeryalnego z 22. marca 1916 Dz. p. p. Nr. 78 mają osoby, zamierzające sprowadzić z krajów korony węg. tłuszcz wieprzowy, sadło, słoninę, wieprzowinę oraz bitą nierogaciznę ze słoniną lub bez, zawiadomić o tem Ministerstwo handlu lub urzędy, którym te funkcye zostały powierzone, a to celem uzyskania wymaganych poświadczeń transportowych. Odnośne formularze nabyć można w Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie.

W zawiadomieniu podać należy, czy towar sprowadzić się zamierza z Węgier, czy też z Kroacyi lub Slawonii, tudzież czy przesyłka ma być uskuteczniona furami, koleją, czyteż drogą wodną.

Przy przesyłce koleją ma nadawca zażądać urzędowego ustalenia wagi towaru, duplikatu listu przewozowego, ewentualnie poświadczenia nadania, dalej umieszczenia numeru poświadczenia transportowego w rubryce frachtu, przeznaczonej na szczególne uwagi, oraz przesłania duplikatu listu przewozowego lub poświadczenia nadania (polecone) do Ministerstwa handlu.

Przy przesyłkach furami (lub samochodami) ma być towar w obecności węgierskiego weterynarza zważony; weterynarzowi należy wręczyć poświadczenie transportowe, celem umieszczenia wagi towaru na odwrotnej stronie właściwego poświadczenia (Stammblatt) i na kuponie kontrolnym, oraz celem przyjęcia kuponu; otrzymane z powrotem poświadczenie należy w przeciągu 5 dni oddać urzędowi, który je wystawił.

Przywóz mydła, olejów i tłuszczów z zagranicy.

Wedle rozporządzenia ministeryalnego z 21. marca 1916 (Dz. p. p. 71) obowiązane są osoby, sprowadzające wymienione dalej artykuły z poza granicy celnej, oferować je na sprzedaż Centrali dla olejów i tłuszczów w Wiedniu. Należą do nich: wszelkiego rodzaju oleje oraz tłuszcze, zwierzęce i roślinne, (z wyjątkiem masła i tłuszczów wieprzowych) stwardniałe, kwasy tłuszczowe oraz inne, zawierające olej, materyały i produkty, o ile posiadają więcej niż 10 procent oleju zwierzęcego lub roślinnego, tłuszczu lub kwasu tłuszczowego, [redacted] oraz wszelkie wyroby, zawierające [redacted] kiego rodzaju gliceryna, wody glicerynowe, ług mydlany oraz inne produkty, zawierające glicerynę.

Nasiona olejne, nasiona i owoce, zawierające olej, tudzież makuchy oleju nie podlegają temu ograniczeniu.

Ministerstwo handlu ogłosi w najbliższym czasie postanowienia, dotyczące odbioru towarów przez Centralę oraz przepisy celem pokrycia zapotrzebowania Zarządu kolejowego w olejach i tłuszczach.

Zarządy kolejowe mają obowiązek o każdej przychodzącej z zagranicy przesyłce wymienionych towarów, uskutecznionej po 22. marca 1916, zawiadomić Centralę dla olejów i tłuszczów w Wiedniu.

Uregulowanie handlu jajami.

Rozporządzenie ministeryalne z 20. lutego 1916 o uregulowaniu handlu jajami zmienione zostało rozporządzeniem z 23. marca b. r. o tyle, iż jaja importowane do Austryi z poza granic celnych oferowane być muszą do zakupna upoważnionej przez Ministerstwo spraw wewnętrznych spółce zakupu „Miles“ w Wiedniu. Spółka obowiązaną jest zakupić odpowiadające jej co do jakości jaja. O ile nie nastąpi zgoda co do wysokości ceny, znajdą zastosowanie ceny, ustanawiane co tydzień przez Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Rozporządzenie to odnosi się też do transportów jaj, przeznaczonych do przewozu, które jednak wskutek zmiany dyspozycyi wyładowane zostały w Austryi.

Ograniczenie spożycia cukru.

Ze względu na konieczność oszczędnego spożywania cukru zakazał Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podawania do napojów we wszelkich przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich w Krakowie więcej jak 2 do 3 kostek cukru do jednej porcyi.

Równocześnie zakazał Magistrat wystawiania cukru na stołach i wogóle podawania gościom cukru w dowolnych ilościach.

Ceny ziemniaków do sadzenia.

Rozporządzenia ministeryalne, dotyczące ziemniaków do sadzenia, zostały obecnie zmienione. Główne korporacye rolnicze mogą udzielać zezwoleń na pobieranie wyższej ceny za zwykłe ziemniaki do sadzenia bez wymieniania kupującego i bez względu na stosunek ilości ziemniaków do sadzenia do ogólnego zapasu właściciela.

Producent ma prawo pobierania za nie kwoty do 6 K. wyższej nad ceny maksymalne ustanowione rozporządzeniem z 22. września i 30. listopada 1915. Ceny te wynoszą zatem w kwietniu 16 K., w maju 17 K.

Nowe rozporządzenie ważnem jest do 15. maja 1916 r.

Przywóz i wywóz towarów.

Dalsze ulgi przy opłacie ceł w złocie.

Wedle telegraficznego polecenia Ministerstwa skarbu upoważnione zostały urzędy celne do stosowania dalszej, bardzo doniosłej ulgi przy cleniu przywiezionych z Niemiec towarów, które podlegają dotąd wedle rozporządzenia z dnia 5. lutego 1916, Dz. p. p. Nr. 36 obowiązkowi opłaty celnej w efektywnych monetach złotych.

O ile mianowicie importowany towar jest wyrobem niemieckim uiścić można cło zamiast w efektywnych złotych monetach, także w innych środkach płatniczych niemieckiej waluty markowej (markach srebrnych, papierowych i niemieckiej monecie zdawkowej) po kursie, ustalonym w § 20. rozporządzenia wykonawczego do ustawy cłowej.

Ulga ta przedstawia się jako znaczne ułatwienie dla naszego kupiectwa, gdyż nabywanie niemieckich marek złotych natrafiało na pewne trudności i podrażało niestosunkowo opłaty celne.

Zakazy wywozu z Monarchii.

Do artykułów, objętych zakazami wywozu z Monarchii, należą w dalszym ciągu: torf, (także podściółka torfowa), węgiel torfowy, lignit, węgiel do palenia wszelkiego rodzaju, koks, wszelkie z nich sporządzone materyały do palenia (brykiety itp.), kamfora, celuloid (także okrawki i odpadki), rudy wszelkiego rodzaju, piryt, żużel hutniczy, szmirgiel, sztuczne materyały do szlifowania, wyroby asbestowe (także asbestyna), łojek, grafit, cegły grafitowe, grafitowe tygle do topienia, ich skorupy, materyały izolacyjne z krzemienia, kaolina, magnezyt i wyroby magnezytowe, szamoty, cegły szamotowe, inne cegły ogniotrwałe i podobne artykuły techniczne, (nie należą tu oprawne i nieoprawne ołówki), materyały farbierskie, ekstrakty materyałów farbierskich oraz farby wszelkiego rodzaju, także smołowcowe, sadze, proszek węglowy, czernidła mielone i przyprawione, pasty do obuwia tar. cłow. Nr. 605—608, farby łakowe tar. cł. Nr. 624, (nie podlegają zakazowi wywozu: farby ziemne, biel cynkowa, biel ołowiu, lipon, biel gryfitowa, farby emaliowe, farby szmelcowe, farby przyrządzone jako malarskie i pastelowe) garbniki kory i drzewa garbnikowe, także drzewo kasztanu szlachetnego, ekstrakty materyi garbnikowych, ter (także odwodniony), zwyczajna żywica, kolofonium, smoła wszelkiego rodzaju, (tar. cł. Nr. 165 i 166) smoła bednarska, browarska, szczotkarska, powroźnicza (tar. cł. Nr. 167) ozokeryt, surowy (tar. cł. Nr. 173) wszelkie gumy i żywice, (tar. cł. Nr. 174) oleje mineralne (tar. cł. kl. 21) wraz z terem z węgla brunatnego i terem łupkowym, bawełna (także sztuczna Effilochés), odpadki bawełniane, wata bawełniana, odpadki wełny do czyszczenia, przędza bawełniana, wszelkie towary bawełniane, nawet z nieznaczną przymieszką jedwabiu, nie podlegają zakazowi wywozu: skóra sztuczna (pegamoid itp.), oraz towary tar. cł. Nr. 195—199, (tiule, materyały siatkowe w rodzaju tiulu, firanki bobinetowe i koronkowe, siatki na meble, koronki, hafty wyroby pasmanteryjne i guzikowe), konfekcya z materyi bawełnianych (z wyjątkiem bielizny zbytkownej, konfekcyi damskiej i dziecinnej), len, konopie, juta i inne roślinne materyały do przędzenia (także łodygi chmielu i pokrzywy) oraz ich odpadki, wata i wełna do czyszczenia, przędza z nich sporządzona, nawet z nieznaczną domieszką jedwabiu, (także przędza z papieru i tekstylozy), wszelkie towary klasy XXIII tar. cł., włączając wyroby powroźnicze i artykuły techniczne, (nie podlegają zakazowi wywozu: batysty, gazy, linon i inne delikatne tkaniny, koronki, tiule, materyały siatkowe w rodzaju tiulu, hafty, wyroby pasmanteryjne i guzikowe), konfekcya z materyi lnianych, konopnych, jutowych itp. (z wyjątkiem bielizny zbytkownej, konfekcyi damskiej i dziecinnej), wełna, także sztuczna, odpadki wełniane, wata wełniana, wełna gręplowana, czesanka, przędza wełniana, wyroby wełniane, także z nieznaczną domieszką jedwabiu (także filo) XXIV. klasy tar. cł., sztumpy do kapeluszy z filcu wełnianego, (nie podlegają zakazowi wywozu: wyroby pasmanteryjne i guzikowe, szale, tkaniny szalowe, koronki, chustki koronkowe, tiule i materyały siatkowe w rodzaju tiulów) konfekcya z materyi wełnianych (z wyjątkiem konfekcyi damskiej i dziecinnej) mundury wszelkiego rodzaju, plecaki, rzemienie do obuwia, jedwab wszelkiego rodzaju (przędziony i nieprzędziony, kokony, i odpadki jedwabiu tudzież wata) jedwab sztuczny, przędza jedwabna w połączeniu z innymi materyałami do przędzenia, materye jedwabne na balony, tkaniny ze surowej przędzy, sporządzonej z odpadków jedwabnych, gęste surowe tkaniny z jedwabiu floretowego, konfekcya z tych tkanin.

C. d. n.

Zakazy wywozu z Danii.

Zakazem wywozu z Danii objęte są w dalszym ciągu:

Wyroby skórzane (nie przerobione całkowicie), skórzane rzemienie popędowe, wyroby siodlarskie, garbniki, farby smołowcowe, przyprawy krezolowe, degras, szelak, puste worki z bawełny i z juty, płótno jutowe, surowe konopie, surowa juta, liny, kauczuk surowy, rowery i ich części składowe, wszelkiego rodzaju sztuczne nawozy, używana masa do czyszczenia gazu, amoniak, sole amoniakowe, sole potasowe, żywa nierogacizna, tłuszcze wieprzowe, sery, kazeina suszona, masło, śmietana, słodkie mleko, cukier, konie, szmaty płócienne, próżne bukowe beczki na masło, bukowe klepki i dna beczek, nasiona buraków, kapusty, gorczycy, rzepaku oraz cykoryi.

Wywóz skórzanych rzemieni popędowych, wyrobów siodlarskich, tłuszczów wieprzowych, serów, masła, śmietany, mleka słodkiego oraz nasion kapusty może być pod pewnymi warunkami dozwolony.

Zakazy wywozu ze Szwecyi.

Nowymi zakazami wywozu ze Szwecyi objęte zostały następujące artykuły: miał torfowy i podściółka torfowa, suszone jabłka, śliwki i figi, daktyle, skórki cytrynowe i pomarańczowe, rodzynki, korynty, czernice, czereśnie, gruszki oraz wszelkie suszone lub solone owoce i jagody.

Nie podlegają zakazowi wywozu: orzechy kokosowe, kopra, orzechy włoskie i laskowe, ziarna brzoskwiń, śliw, orzechów, niejadalne owoce i jagody, pieprz, klepki oraz bukowe dna do beczek na masło.

Wywóz towarów z Austro-Węgier do Niemiec.

Następujące towary proweniencyi austro-węgierskiej zostały wyjęte z pod zakazu przywozu do Niemiec: wyroby (częściowo lub całkowicie sporządzone) z masy perłowej tar. cł. Nr. 605 i 606, grzebienie, guziki i wyroby z rogu (Zellhorn) z wyjątkiem filmów tar. cł. Nr. 640, dalej towary tar. cł. Nr. 884, 885 i 887 (nieprawdziwa biżuterya itd.).

Ułatwienie wywozu towarów z jarmarków lipskich.

Komisarz Rzeszy dla spraw wywozu i przywozu z Niemiec oświadczył w odpowiedzi na podanie wystosowane przez Biuro centralne dla interesentów jarmarków lipskich, iż dla zleceń danych i odebranych na jarmarku w Lipsku przez kupców państw neutralnych poczynione będą ułatwienia przy udzielaniu zezwoleń na wywóz towarów. Każda sprawa wywozu będzie specyalnie badaną w kierunku, czy zezwolenie wogóle może być udzielonem ,czy też ma być uzależnionem od pewnych warunków.

Sprawy handlowe i przemysłowe.

Rozszerzenie zakresu działania Wojennego Zakładu kredytowego.

W najbliższym czasie nastąpić ma rozszerzenie zakresu działania Wojennego Zakładu kredytowego na kredyty o b r o t o w e dla przedsiębiorstw rolniczych, przemysłowych, handlowych i rękodzielniczych.

Z kredytów tych będą mogły korzystać jedynie takie przedsiębiorstwa, które wskutek operacyi wojennych doznały szkód w budynkach, inwentarzu, urządzeniach maszynowych względnie środkach obrotowych, jak towary itd.

Kredyt obrotowy udzielanym będzie jednorazowo w kwocie nieodzownej do utrzymania egzystencyi gospodarczej proszącego, nie wyższej jednak od wysokości szkody, doznanej w środkach obrotowych.

Kredyty udzielane będą na akcept lub skrypt dłużny za zabezpieczeniem przewidzianem w statucie Zakładu, t. j. na hipotece, za poręczeniem osobistem, za gwarancyą na towarach, mających cenę targową itd. Oprocentowanie wynosić będzie pół procent wyżej stopy eskontowej Banku austro-węgierskiego, nie mniej jednak jak 5% rocznie z góry. Przy kredytach niżej 5.000 K. będzie Dyrekcya Zakładu mogła zniżyć w wypadkach uzasadnionych gospodarczem położeniem dłużnika poziom odsetek do 3 od sta.

Na spłatę pożyczek wyznaczony będzie okres k i l k o l e t n i.

Bliższe warunki ustalone zostaną osobnym regulaminem Ministerstwa skarbu.

Dla kupców, rękodzielników i przemysłowców, którzy wskutek inwazyi ponieśli straty w towarach, urządzeniu sklepowem i innych środkach obrotowych, przedstawia projektowana forma nowego kredytu znaczne udogodnienie.

Po zatwierdzeniu zasad nowego projektu ogłosi Izba handlowa i przemysłowa szczegółowe postanowienia dla użytku interesentów.

Czas pracy w handlach krakowskich.

Na skutek zbiorowego podania kupców przedłożyła Izba handlowa i przemysłowa c. i k. Komendzie twierdzy następujące uwagi:

Obwieszczeniem z d. 8. lutego 1916 Nr. 1120/16 zarządziła c. i k. Komenda twierdzy w Krakowie, iż wszystkie przedsiębiorstwa handlowe mogą być otwarte w dni powszednie do godz. 7 wieczorem, z wyjątkiem sklepów z artykułami spożywczymi, które mogą być nadal otwarte w dni powszednie do godziny 8-mej wieczorem. [redacted] Trudne warunki egzystencyi, jakie wywołały stosunki wojenne spostrzegać się dają w równej mierze także wśród tutejszego kupiectwa. Kupcy pracują z nadzwyczajnym wysiłkiem, aby wyrównać straty, wywołane przedewszystkiem ewakuacyą twierdzy. Trudność w nabywaniu towarów, celem uzupełnienia zapasów, brak męskich sił kierowniczych i pomocniczych nakłada na przedsiębiorstwa, prowadzone przeważnie przez niewyszkolony personal kobiecy wyjątkowe zadania, od których spełnienia zależnym jest byt całego szeregu rodzin.

W tym stanie rzeczy oddziaływa zarządzenie c. i k. Komendy twierdzy co do zamykania sklepów o godzinie 7-mej wieczorem, niekorzystnie na tok interesów, albowiem w porze wieczornej, zwłaszcza w okresie miesięcy letnich, dostrzegać się daje wzmożona chęć kupna towarów u tej publiczności, która z powodu zajęć zarobkowych i służbowych nie może czynić zakupów w ciągu dnia. Stan taki odczuwają przykro zarówno kupcy, jak i publiczność i to tak miejscowa, jak i zamiejscowa, która zjeżdża do Krakowa na krótki czas, celem załatwienia najpilniejszych sprawunków.

Ograniczenie ruchu kolejowego nie pozwala klienteli zamiejscowej, czyniącej w naszem mieście zakupy, wyzyskać należycie pobyt w Krakowie, tembardziej, iż stoją temu na przeszkodzie formalności paszportowe i meldunkowe, zarządzone w interesie bezpieczeństwa w obrębie twierdzy.

Wobec tego zwracają się kupcy do c. i k. Komendy twierdzy z uprzejmą prośbą o zmianę zacytowanego na wstępie zarządzenia w tym kierunku, aby po myśli ustawy z dnia 14 stycznia 1910 Dz. p. p. Nr. 19 mogły w s z y s t k i e b e z w y j ą t k u s k l e p y być otwarte w dni powszednie do godziny 8-mej wieczorem.

Równocześnie wnoszą kupcy dalszą prośbę, aby c. i k. Komenda twierdzy zechciała zrobić użytek z przepisu § 96 h. ust. 5 zacytowanej ustawy, który pozwala na wyjątkowe późniejsze zamykanie sklepów najwyżej w 30 dniach w roku.

Z przywileju tego korzystało kupiectwo krakowskie aż do czasu wybuchu wojny.

Magistrat, jako miejscowa władza przemysłowa, dozwalał na otwarcie sklepów handlowych do godziny 9 wieczorem w następujących okresach:

a) codziennie w czasie na 6 dni przed Wielkanocą;

b) we wszystkie soboty miesięcy: maja, czerwca i lipca;

c) codziennie w czasie od 1 do 5 września;

d) codziennie w czasie od 19 do 24 grudnia.

Magistrat, wydając odnośne zarządzenie, kierował się względami natury społecznej i gospodarczej, które w wyższym jeszcze stopniu z powodów wyżej przytoczonych, przemawiają obecnie za wprowadzeniem w życie tych wyjątkowych postanowień.

Z uwagi, iż proponowane uregulowanie zamykania sklepów w Krakowie w równie słusznej mierze uwzględnia potrzeby rzeczywistego ruchu kupieckiego, jak niemniej wymagania publiczności poparła Izba powyższe wnioski jak najgoręcej w c. i k. Komendzie twierdzy.

Udział rękodzieła w dostawach wojskowych.

Sprawozdanie za czas od 1 listopada 1915 do 31 marca 1916.

Za pośrednictwem Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie otrzymały zamówienia na obuwie dla wojska stowarzyszenia i spółki szewskie a mianowicie:

Towarzystwo dostawców obuwia dla armii i obrony krajowej w Krakowie oraz Stowarzyszenia przemysłowe szewców i Spółki - szewskie w Dobczycach, Starym Sączu i Żywcu. Nadto otrzymali roboty poszczególni szewcy w Dobczycach i Żywcu.

Jak poprzednio, tak i teraz podjęła Izba skuteczne starania o przyznanie dostawcom odpowiednich zaliczek w gotówce i materyałach surowych. — W czasie od 1 listopada 1915 otrzymali majstrowie szewscy, należący do wymienionych wyżej stowarzyszeń i spółek do wykonania ogółem 4450 par obuwia w wartości około 180.000 K. Zaliczki przyznane w gotówce i materyałach surowych obejmują razem kwotę 82.800 K.

W dostawach krawieckich dla wojska biorą udział jedynie Stowarz. Cechu krawców w Krakowie oraz Stowarzyszenie przemysłowe krawców w Tarnowie. Otrzymały one w okresie sprawozdawczym do wykonania 4.300 bluz i 1.300 par spodni. Potrzebnego sukna w wartości około 90.000 koron dostarczył Magazyn mundurów w Bernie.

Wreszcie otrzymali drobni przemysłowcy przydział robót rymarskich i czapkarskich, a mianowicie: Cech wielki w Starym Sączu otrzymał do wykonania 1.000 sztuk rzemieni i pasów, zaś jeden warsztat czapkarski w Krakowie 5.500 czapek dla wojska i jeńców wojennych.

Wykonanie dostaw wojskowych, a zwłaszcza dostaw wyrobów szewskich natrafia na trudności z powodu braku materyału surowego, tak, że danych robót mogą podjąć się majstrowie jedynie w miarę stojących im do dyspozycyi zapasów, względnie pod warunkiem uzyskania skór w formie zaliczek z magazynu mundurów.

Brakiem materyału surowego tłumaczy się również mały stosunkowo udział rękodzieła w robotach rymarskich.

Zamówienia na roboty krawieckie wykazują w porównaniu z poprzednimi miesiącami pewną zniżkę, spowodowaną zmniejszonem ogólnem zapotrzebowaniem tych wyrobów.

Komisya dla badania cen artykułów niezbędnego zapotrzebowania.

Wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa z dnia 21 listopada 1915 r. L. 34529/pr. utworzoną została dla powiatu krakowskiego i podgórskiego, oraz miasta Krakowa Komisya dla badania cen artykułów niezbędnego zapotrzebowania. Komisya jest organem pomocniczym i doradczym władzy politycznej I. instancyi. W szczególności jest zadaniem Komisyi śledzić tworzenie się cen u producentów, handlarzy hurtownych i detalicznych i nadzorować ceny artykułów w handlu detalicznym. Do Komisyi należą zastępcy producentów, handlarzy hurtownych i detalicznych oraz konsumentów. — Władze polityczne mają na żądanie innych władz udzielać wyjaśnień o zapatrywaniach Komisyi co do pojedyńczych kwestyi, przyczem należy podać i ewentualne różnice zdań.

Z ramienia Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie należy do Komisyi sekr. Dr. Bruno Josefert.

Dostawa wozów dla gospodarstw rolnych.

Ministerstwo rolnictwa zakupiło podobnie jak w r. 1915 pewną ilość wozów gospodarskich dla Galicyi, a mianowicie: 1.500 ulepszonych wozów lżejszego typu u firmy „Mundus“ oraz 500 cięższych wozów u firmy „Landwirtschaftliche und Armeewagenfabrik“, Galgocz.

Ceny zostały nieco podwyższone i wynoszą przy wozach lekkich 335 K (w razie przyznania 25% opustu 251 K 25 h.), przy wozach cięższych 360 K (z opustem 25% 270 K za sztukę.

Reflektanci winni złożyć oświedczenie, iż się na te ceny godzą i przedłożyć podania na ręce Starostw.

Firmy dostarczające wozów gwarantują za ich jakość i obowiązane są do wymiany części, któreby uległy zepsuciu z powodu udowodnionej złej jakości materyału.

Sprawy Królestwa Polskiego.

Wywóz wełny i odpadków wełnianych z Królestwa.

Rozporządzeniem Jeneralnej Gubernii wojskowej w Lublinie z 22. marca 1916 Nr. 5006 zabronionym został wywóz odpadków wełny oraz odpadków przędzy wełnianej, dalej wywóz szmat wełnianych, półwełnianych, jakoteż włosia zwierzęcego z c. i k. terenu okupowanego w Polsce do prywatnych odbiorców w Monarchii.

Przesyłki wełny mogą być przewożone wyłącznie pod adresem Komisyi odbiorczej dla wełny w c. i k. Ministerstwie wojny lub firmy: Francesco Parisi we Wiedniu, Matzleinsdorf na ręce tejże Komisyi.

Równocześnie tracą ważność wszystkie zezwolenia na wywóz, a transporty powyższych towarów, adresowanych do osób prywatnych, nie będą stacye przyjmować do przewozu.

W mocy zostaje tylko zezwolenie na wywóz czystych szmat lnianych dla Żywieckiej Fabryki papieru w granicach udzielonego jej kontyngentu.

Opłata procentów od należytości w obszarze okupacyi niemieckiej w Królestwie Polskiem.

Dziennik rozporządzeń Generalnej Gubernii warszawskiej zawiera następujące postanowienia o obowiązku opłaty odsetek od pretensyi pieniężnych za czas od 1. sierpnia 1914 do 31. marca 1916:

Stopa procentowa wynosi $7^1/_2\%$, o ile nie zostało inaczej umówione. Odsetki należy uiścić za cały wspomniany czas. Długi zapadłe po 31. lipca 1914 mają być oprocentowane od dnia zapadłości. Co do reszty czasu znajdują zastosowanie obowiązujące przepisy ustawowe. Przepisy obecnego rozporządzenia nie mają być stosowane do długów, które zgasły przed jego wejściem w życie.

Stosunki handlowe z Warszawą.

Kupcy i przemysłowcy tut. okręgu otrzymać mogą w biurze Izby spis godnych zaufania ajentów warszawskich dla zbytu następujących artykułów: wyroby szklane, porcelanowe, fajansowe, majolikowe, olejki eteryczne, świece, mydła wyroby papierowe, chemiczne, farmaceutyczne, pasmanterye, instrumenty muzyczne, wyroby bursztynowe i z pianki morskiej, guziki, przybory fotograficzne, perfumerye, wyroby skórzane i gumowe.

Bliższych informacyi zasięgnąć można w biurze Izby.

Dostawy.

Komenda centralnego magazynu mundurów wojskowych dla honwedów w Budapeszcie, rozpisuje dostawę p o d s z e w e k d o b l u z i p ł a s z c z y, d a l e j m a t e r y i n a s p o d n i e i o n u c e k w e ł n i a n y c h. Oferty wraz z próbkami materyi wnosić można każdego czasu do Komendy magazynów w Budapeszcie (Kommando des k. ung. Honvedzentralmonturdepots, Budapest, X. Elnökutca 1).

Wadyum w wysokości 5% sumy oferowanej złożyć należy w którejkolwiek kasie rządowej, a poświadczenie złożenia dołączyć do oferty.

Rozpisanie dostawy przeglądnąć mogą interesenci w biurze Izby.

URZĄDZENIE I OZDOBIENIE GROBÓW WOJSKOWYCH.

Na cel powyższy złożyli w myśl odezwy Izby handlowej i przemysłowej:

Firma Edward Zipser i Syn, fabryka wyrobów wełnianych w Mikuszowicach K. 2.000.

Firma Jerzego Giesche'go Spadkobiercy 1.000 K.

Fabryka maszyn i odlewarnia żelaza Edmund Schneja w Białej zdeklarowała gotowość bezpłatnego dostarczenia 2.500—3.000 krzyżów na groby, z żelaza lanego.

Nakład i własność Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie. Odpowiedzialny redaktor: Dr. Rudolf Beres, Czcionkami Drukarni Narodowej w Krakowie.